

Obsah

Motto:.....	3
POLNIČKA	4
BYSTRINA	5
CHLÉB	6
HNŮJ	7
PRACH	9
LEVANDULE	10
NÁPRSTNÍK	11
RÁNO	12
NOČNÍ HLÍDKA	13
PÍSNÍČKA	14
PROČ?	16
KAŠTAN	17
VÍTR	18
KOST	19
ZA NEHET	20
DÍLO MILOSTI	21
ZÁCLONA	22
VÝPRODEJ	23
DNEŠEK	24
KROKY TVÝCH ROKŮ	25
ÚKLID	26
KRÁDEŽ	27
RECEPT NAPADRŤ	28
NA SVATÉHO VALENTÝNA	29
ZA DÁVNÝCH ČASŮ	30
POHÁDKA	31
BLÁTO	32
OBLOHA	33
NEPATŘIČNÁ NEDĚLE	34
DAROVANÁ VŮNĚ	35
PIŠKOT	36
KVĚTOVANÉ ŠATY	37
PANU UČITELI	38

V ÚKRYTU	39
CO DĚLAT	40
APOŠTOLSKÁ	41
VÁNOCE	42
TVÁ HLAVA V PIVOŇKÁCH	43
DOBRÉ RÁNO	44
ČERVEN	45
KOUPEL	46
SEM TAM	47
PROMĚNY	48
PÁLAVA	49
RŮŽE NA OKNĚ	50
PRVNÍHO ŘÍJNA	51
ALLEGRO DISCONTINUO	52
AŽ JÁ BUDU VELKÁ	55
DOPISY	56
NIC SAMOZŘEJMÉHO	57
Epištola čtenářům	58
DOSUD VYDANÉ	61
TIRÁŽ	62

Delicie Nerková

DRUHÉ DĚTSTVÍ
2004 – 2010

Věnováno Vlastislavu Maláčovi, který miluje Krista a poezii

Motto:

Moudrost se dává člověku poznat

Moudrost září a nevadne,

ochotně se dává spatřit těm, kdo ji milují,

a najít těm, kdo ji hledají.

Všem, kdo dychtí po jejím poznání, sama vychází vstříc.

Kdo ji hned zrána vyhledá, nebude se namáhat,

najde ji sedící u svých dveří.

- Kniha moudrosti-

POLNIČKA

Drobné pacholátko
Modré a bílé dětství
a trochu žluté
tvé jarní vlásy

BYSTRINA

Životu zpívá o životě
Září jak slunce ji vybízí
Vdechuje a vydechuje svobodu
získanou korytem jež vyhloubila
Sama do sebe vstupuje
aby mohla pokračovat v cestě

CHLÉB

Dlaně ukojené čerstvým zázrakem
Vdechování naplno té vůně
Čím víc se sytíš
tím vroucněji toužíš
po něm
po chlebu

HNŮJ

V průletu nad loukami a poli
zpomalí tě zápach
vůně kravské mrvy
Maštal v níž podřimuje dětství

Z čeho rosteme?

PROPAST

Obvykle ozvěnou tě láká

Propast

- past

--ssst...

A duše nechce uvěřit

že pád zpočátku

vždy podobá se letu

PRACH

Nepotřebuješ ho
Je ti na obtíž
Zalepuje oči nos i ústa
Je odporný

Na mramorovou náhrobní desku
prachu do prachu
prstem kdosi napsal:

"Naděje neumírá nikdy"

LEVANDULE

Květy jak tvá
voda po holení

Na léto myslím

Z rukávu noci
sypaly se hvězdy
a ticho šumělo uvnitř
levandulovým přílivem

- s hravou lehkostí
na svém hřbetě přinesl
modrou lunu
která voněla do snů

NÁPRSTNÍK

Obrátíš-li krásu naruby
změní se v léčku
Byla tato zákeřnost
součástí Božího plánu?

Než to promyslím
budu dál okouzleně
laskat ten úchvatný květ

RÁNO

chmurné jak čelo svárlivé ženy
usadilo se pod střechou
osamělého domu

Oknem nakukuje
střapatá slunečnice
a svítí do všech koutů

Ráno si protře oči
a samo sobě se diví

Na vydrhnutý stůl
pokládá žněmi vonící chléb
pro požehnaný den

NOČNÍ HLÍDKA

Topená v lázni kobaltu a stříbra
lačně polykám andělíčky letní noci
nad jejíž hladinou
duchové dosud živých stromů
pláčou pryskyřicí do paměti

potřásajíce truchlivě
rozcuchanými hlavami
sypou popel z měsíce
na těla padlých ve vichřici

Když dozpívaly kadyš
vstala jsem k odchodu

cestou se mi ukláněly kopretiny
obtěžkané rozbřeskem až k tichu

PÍSNÍČKA

tvá teskná písnička
slavičku vzácný
vzbudila mé srdce
ještě před úsvitem

Vstala jsem
naproti svítání
otevřít ti klec

STAŘENA

Svatozář slunce
kolem hlavy plné ptaní
když ústa jako tenkrát
voní po jahodách
záušnice třešní
lesknou se odrazem solných jezírek

Nohou s oteklým kotníkem
stařena obratně vykopává
duhový ranec vzpomínek
až nad oblaka
pádící k rovnodennosti

PROČ?

se ptáš
- co ještě zbývá -
vždyť čekanky i rmen
jsou dosud v květu
a do trávy se rozkutálela
první letní jablka

KAŠTAN

Až s podzimem
půjdeš alejí Židovského hřbitova
polož na můj náhrobek kaštan
ne ten pichlavý
v nevzhledné slupce -
Přines mi
hnědý a bílý
co svítí hebkostí
jako létem zaoblené
kravičky
na lužických stráních

VÍTR

si hraje se světly
vítr si hraje s tmou

Stromům cuchá kštice
a koním hřívý

Metá kozelce s oblaky
a vlnám čechrá hřbety

Umí hrát na šalmaj
na varhany a dudy

Ráda s ním jdu do kola

Tančím s listím a mlhou
dokud dech popadám

Musím ho ale zkonejšit
když objeví se oheň

Jiskry by mohly přeskočit
a zapálit můj dům

KOST

Už byla noc když
vyšla jsem z domu
pozdravit lunu
předejít výčitkám
jak málo si ji všímám
těch posledních pár století

Na prahu ležela masitá
kost

Lačně jsem ji zvedla

Kdo asi vytušil
že tak hladovím?

ZA NEHET

Z okřínu babího léta
nalévám do duše
jen co by se za nehet vešlo
laskavou trpělivost
vypěstěnou moudrým sluncem
touhu vlaštovek nezústat
a věrnost stromu
setrvalého v proměnách

Nesmělou dlaní nabírám
doušek lásky s chutí medoviny

Ve tmě a chladu
uzrála do odpuštění

DÍLO MILOSTI

Nedopila jsem čaj
Nedočetla knihu
Nedoplela záhon
Nedovychovala dítě
Nedošila šaty
Nedospala sen

Můj milý
sklenul ke mně duhu
místo mostu
neboť poznal
že ho hledám

ZÁCLONA

Hned zrána zavěsili na oblohu
krajková oblaka
jako sváteční záclonu
na okno podletí

Vítr
starý proutník
umyl se a navoněl
a chystá se na zálety

V krémových poduškách
zívlo slunce
Sotva se trochu protáhlo
už se ptá
bude-li dnes dost zlata
pro celý les

VÝPRODEJ

Moje skladiště i pulty
jsou plné nehledaného zboží:

Smutek osamělých psů
Uschlé listí
Verše v památníku
Památník ve verších
Perličky pláče Rusalčina
Opadané kopretiny
Uškrcení slavíci

Nakupte v akci!
Za vlčí úsměv
za jiskru co zažehne oheň

Která posvátná řeka přijme
popel
z toho
všeho?

DNEŠEK

zakoušel se do voňavých barev
trojctihodného koláče podzimu
na prostřeném stole
ve starém jabloňovém sadu
- jak to už dávno není obvyklé –
- trávíme spolu ten zlatý čas vína

Dnešek klade mi na srdce
neutěšený návrat

tam
kde jsme říkali
= doma =

Někde
musím znovu vyhledat hudbu
- ačkoliv to dávno není obvyklé –
- neboť v ukradené krajině
rypadla a jeřáby nahradily
zpěvné ptactvo
a neomaleně přehlušily
chroupání
veverek a myší pod lískou

Na talíři Chagallovy palety
v povětří tónů a listů odvanutých
letím nad krajinou
kterou pán tvorstva
dosud neobjevil

Deo gratias!

KROKY TVÝCH ROKŮ

Překračuješ rok
noha nohu hbitě mine
Z kroku vyšel skok

Ranní slunce zář
zjasnila i kyprou zemi
Den má jarní tvář

Léto je a mír
vítr s klasy hraje si
V poli kvete pýr

Zkracuje se stín
Šaty pestrobarevné
švarný má podzim

Bílý sníh a mráz
konec roku oslavil
Radostný má hlas!

Je tu další rok
cesty nové nabízí
Kam zamíříš krok?

ÚKLID

Snad to někdo dělá rád

Já ne

Jenže

znenadání

nepořádek křičí

Ucpávám si uši

aby do nich směla jen hudba

Nepořádek vříská k nesnesení

Musím se posadit na modrý polštář

Soustředit se

a pomalu

s rozmyslem začít

uklízet stránky knih

verše a myšlenky

jednu po druhé

do přihrádek duše

KRÁDEŽ

Uprostřed pochmurné zimy
přišlo mi na mysl
ukrást si
jen docela pro sebe
aspoň maličký kousek
času

Určitě ho moc potřebuji
na něco velkolepého
snad na záchranu lidstva
nebo k nákupu nezbytností

Vpravdě jsem si ukradeným časem
ustlala na strunách kobaltové harfy

Modře jsme pak spolu spaly
až do příletu vlaštovek

RECEPT NAPADRŤ

V prastarém hmoždíři
ocitlo se
perníkové prase
Pro štěstí
Několik rytmičkových vteřin
odměřených mosazným tloučkem
změní amulet
ve sladký prach voňavý kořením

Vsypeme-li štěstí
napadrť rozdrčené
do omáčky
můžem je snadno
po lžičkách rozdávat
potřebným nešťastníkům

NA SVATÉHO VALENTÝNA

Někdo si myslí
loučit se netřeba
vždyť ani vepř
před svou popravou
nemává tribunám

Někdo řekne
dopisů netřeba
vždyť schránka
je vždy plná
barevných odpadků

Někdo vyhlásí
svátků netřeba
kytky jsou drahé
blahopřání kýč
a stisk ruky infekční

Přišlo mi posadit se o svatém Valentýnu
na lavičku židovského hřbitova
v předjarním slunci
vzpomenout na mrtvé
oslatit svátek živých
a na svitek srdce napsat ti dopis

ZA DÁVNÝCH ČASŮ

Za dávných časů
bývala sobota dnem očisty
Hospodyně nalily do necek
vodu ohřátou v kamnovci
s křehce pomíjivou pěnou mydlinek
aby se každý mohl
vymýt z celotýdenní únavy
a osvěžen koupelí
odpočívat
rozjímat
a spravedlivě spát
před nedělí

Každou sobotu
básníci dávných časů
nalévají do vany mého srdce
stříbrný a modrý proud veršů
s křehce pomíjivou pěnou poezie
Něžný praskot bublinek
a šumění tichého proudu
vymývá celotýdenní únavu
i nánosy všednosti a špíny

Je sobota
den očisty
čas dávný i dnešní

Pohlčena voňavou lázní
odpočívám
rozjímám
a spravedlivě usínám
před nedělí

POHÁDKA

Bylo nebylo
žila v modrém domě
princezna s modrým srdcem

Plakala modré slzy
Nad bolestmi světa

Vymysleli tedy inkoust
aby bylo čím psát
Poezii

BLÁTO

Dnes jsem na schodech
potkala Bláto

Roztahovalo se až ke dveřím
Nebylo jak se vyhnout

- Kam jdeš?-
zeptalo se úskočně

- Chci domů -
pravdivě jsem odpověděla
nevědouc jak se vyhnout

- Doneseš si mě
až k Němu? -
vysmívalo se Bláto

Stála jsem na místě
plná nejistého strachu

až mne čísi laskavé ruce
objaly a přenesly
přes práh Horního pokoje

Byla jsem doma

OBLOHA

Obloha nikdy nemizí
Jen se stále převléká
jako bohatá žena
s plnou skříní šatů
i kožichů z prachového peří

Dnes se halí
do šedého mušelínu
Hlavu jí korunuje
široký mlžný klobouk
se stříbrným závojem

A včera -

to měla na sobě rudě zlatou róbu
a čelenku z rubínů a jantarů

Snad šla někam tančit
než oblékla královský samet
vyšíváný brilianty

Z okna pozoruji
její nekonečné proměny
tak vzrušující
tak záhadné

S dětinským těšením
vyhlížím kdy oblékne modrou košilku
a z rozevlátých vlasů
bude
na zelený koberec vytřásat
zlatá sluníčka jarních radostí

NEPATŘIČNÁ NEDĚLE

Rozpačitě přešlapuji
na prahu týdne
Za zády se mi pošklebuje
neděle
která se nepovedla

Práce má někdy podobu
důležité Zubaté
Ostrou kosou
zkracuje chvíle tance díkůvzdání

Spirálou času
bosá procházím sem tam
strniště zbytečné námahy

Přeji si
aby mne vdechla rozkvetlá magnólie
ve staré zahradě rodného domu

Z vrcholu její koruny
vyhlížím kapličku
usměvavě mi zdálky kyne
s pozváním
abych vešla

vždyť přece v neděli
je tak dobré
navštěvovat přátele!

DAROVANÁ VŮNĚ

Přišla jsem pozdě na schůzku
Nemám omluvu
Nemám výmluvu
Začetla jsem se
Do veršů psaných na bazalku

Má ji moc ráda
červenovlasá holka
Dělá na mne dlouhý nos
to ale ani nemusí

Je neústupná
Málo odpouští
ačkoliv hodně miluje

Dala mi svou vůni
abych ji nosila
v páchnoucím světě
a přitom myslela na lásku

Ano
Dělám to
Musím

Jak jinak než z lásky
možno darovat
a vonět?

PIŠKOT

Kdykoliv jsem přišla na návštěvu
babička vždycky upekla
znamenitý piškot

Já však nebyla
ani trochu vděčná

Taková obyčejná věc
Piškot!

Jednou jsem zas přijela
Na talíři se černala
spálená bábovka
a na ubrusu se kroutily
babiččiny sepnuté
oteklé ruce
- Vidíš
už ani ten piškot nesvedu -
řekla slzavě

- Je to ta nejlepší bábovka
v celém vesmíru -
odpověděla jsem upřímně
plnými ústy

Další den za svítání
babička zemřela

Je předvečer Svátku dětí
Poprvé pečou piškot pro svou vnučku...

KVĚTOVANÉ ŠATY

Nikdy jsem je neměla ráda
ty květované šaty

Chtěla jsem vonět květinami
ale tištěné na látce
voněly jen
mým patnáctiletým podpažím

Radost se obléká do kopretin
a bílých bezů
když jaro svítí do strání
a slunce pospíchá s vlnami potoka
až k tvému domu

Říkáváme o kytici
povinně přijímané k svátku
- ach ta je krásná -
a myslíme přitom na nějaký plevel
darovaný z lásky pošetilé
tak jak báseň
je pošetilá

PANU UČITELI

Jak chladivý šátek na čele
když prázdná hlava puká
je tvé vyučování

Moudrosti i slova bláznivá
dovedně navlékáš do růžence snů
- to se nejraději učím

Spěchám do hodiny
se školním batůžkem na lopatkách
- mívám v něm papír tužku hvězdu i mapu -
na lekci básnění
i zeměpisu
na zpěv i dějiny hledání

Také mi radíváš jíst pomalu
Upíjet malými doušky
a opatrně ulamovat sousta
zbytečně nedrobit a nehltat
abych se nezdusila
třeba kostí z ryby od včerejší hostiny

V neděli večer
když není škola
promítají oblaka nad Bezdězem
báječný červánkový biograf
- samé záhady samá tajemství -

Zítra
ti budu
všechno vyprávět !

V ÚKRYTU

Kam ses jen ukryl
před naší slepotou
dobrý můj Bože?

Do vůně trávy
když rosa osychá
a slunce žehná zemi

Kam ses jen ukryl
před naší nahotou
dobrý můj Bože?

Do třpytu šupin
když ryby tančí
k oslavě čisté vody

Kam ses jen ukryl
před naší hluchotou
dobrý můj Bože?

Do nářku psa
když nevděkem osaměl
a přesto hlídá dům

Kam ses jen ukryl
před naší lakotou
dobrý můj Bože?

Do zobáčku křepelky
když pod hroudou najde
pět peněz na rozdání

Kam ses jen ukryl
před naší bolestí
dobrý můj Bože?

Před bolestí do bolesti se skrývám
aby ještě snazší
bylo mne najít

CO DĚLAT

Jsem starý pes
co pořád spát by chtěl
jsem prázdný mrak
který se vypršel

Jsem jako chromý pták
proto se nestěhuji
Do ohně foukám rád
však ruce nezahřeji

Prázdný a zbytečný
stodola na spadnutí
nikomu k užitku
nikomu k ohlédnutí

Nadranc mám boty
a duši samý bolák
znuděný do němoty
ptám se - co dál dělat?

APOŠTOLSKÁ

Srdce by chtělo zpívat
nekonečný kadyš za ztracené
za mrtvé

Zármutek dláždí cestu netěšením
mezi alejami pokroucených křížů
přes mosty vetché
jak loňské pavučiny

A srdce neví kudy kam
sotva dechu popadá
až se nakonec rozhodne
také zemřít

Tu přichází
první apoštol radosti
nese sklenku medu
a již druhý
s trsem čekanek za čepicí
třetí s básní a koláčem
pak ten s kamínkem pro štěstí
Nejmenší nese kostku stavebnice
a čtyřnohý úsměv ve psí tváři
Na vozíku pro nemocné
přijel mi vstříc
moudrý vousáč s knihou
Osmý za mne zasadil strom
devátý zahrál na harfu
desátý mne skonejšil
a jedenáctý umyl moje nohy

Na dvanáctého nečekám
sama připojím se k té družině

Číslo třináct
nesluší nikomu

VÁNOCE

Něžné vánoční hlásky
Bambini di Praga
sypou vánoční něhu
z kornoutu lačnosti
do sněhové břechky

Parkoviště supermarketu
je přeplněné

Spasitel tu zřejmě není

jen zboží
hodně zboží
ne ale z boží ruky
štědře otevřené
k svatému požehnání

Pastuškové sebrali ohořelé kytary
a děravá bicí nářadíčka
- i oslí kůže dozná trhliny
následkem
radostně zbytečných zpráv

Každý přece ví
že zpráva stačí jen jedna
je-li skutečně dobrá

Pastuškové nesou na ramenou dítě
které nad jejich hlavami
drží za ohon hvězdu

Ostatní lidstvo si krkavě povolilo
přecpané opasky
v diskrétním přítmí
plazmové obrazovky
aby se mohlo
nerušeně dojímat
animovanými rolničkami
cválajících sobů dědy Klause

TVÁ HLAVA V PIVOŇKÁCH

Družičky
radostně
stínají hlavy pivoňkám
v předvečer svátku
Božího těla
Plní své košíčky
okvětními lístky
zatímco já
prostřihávám
houští neradosti

Rosa po rukách kane
a skloněné květy
prosí o záchovu

Tělo boží
marně hlavu hledá
namísto Krista
tvá hlava s tváří bolesti
skrytá v rudých pivoňkách
pokorně tělu připomíná
co dobrého jaro dává

DOBŘÉ RÁNO

po chladné noci
s ledovým měsícem na dně
voní
jak čerstvý rohlík medem namazaný

Spouštím se po žebříku děkuvzdání
do rosy
do sedmi krás

ČERVEN

je klauník
ve strakatém kostýmu
co pořád chce hrát na honěnou
s plachtícími květy jabloní
a stébly trav před senosečí

Rozesměje se ptačím cvrlikáním
- a už tu zas není

Pročechrán čerstvým povětrím
mocně zavoněl starý ořešák
a vztáhl větve po velkém zlatáku
k zaplacení léta

KOUPEL

Do ticha pramene
do ticha mraků
do ticha skřivanů
do ticha trávy
se ponořím

Duše vyplave
na hladinu
do čista vykoupaná
v tom tichu

SEM TAM

bloumám si časem
v tom zmatku někdy
zakopnu o tvou báseň

Sem tam
po slovech skáču
někdy
v osnově veršů
báseň zazpívá

PROMĚNY

V listí jsem podzim
V mlze nový příběh
V trávě jsem potrava
V pryskyřici strom
V květu jsem dětství plodu
V dešti chvála
V řece cesta
V oblaku pták mířící k domovu

PÁLAVA

V žlutozeleném kroji
přepásaná Dyjí
dala si ruce v bok
a tančí pod žhavou májí

až jí od úst odletují
přímo do strun
rozjařeného cimbálu
zelené a rudé perly

Mnohem delší než kdysi
stíny tohoto léta nakročily
aby si daly zahrát sólo
za nebeský stříbrňák

Nad nekonečnou osnovou vinic
vysoko až nad letícím mračnem
neslyšné vzdychání révy
jak touží po milosrdném vinaři

RŮŽE NA OKNĚ

Všechn pláč světa
padá bez zjevného důvodu
z říjnového nebe
do blátivé kalužiny duše

Růže na okně o tom všem
nechce vůbec dumat
Kvete a je čajová
princezna z dynastie Li

Růže na okně otočila
hlavu plnou zlatavé vůně
ke mně
do pokoje

Bolavá samota
vzala nohy na ramena
a v zatáčce
trnité cesty zmizela

PRVNÍHO ŘÍJNA

Po římse spánku prošel se déšť
strakatým rukávem otírá
okno říjnového rána

Flamendr vítr poklekl na mé lůžko

Fouká mi do tváře studené šero
a sám se tomu směje

Blázen!

Mám jednu ruku dlouhou
Rozespalá drbu za uchem
slunce zachumlané do mlhy

Vstávej
Střapáči!

Vstávej a pozlat'
stromy a děti
v říjnovém jitru
aby se smály

ALLEGRO DISCONTINUO

Věnec z javorových listů
a rudých šípků
na stříbrných hlavách vítězů
není moc trvanlivý
a už vůbec ne na věčnost

V náruči kolébáš sněžné nemluvně
a trochu ochraptěle
trochu s rozpaky
leč odhodlaně zpíváš jarní ukolébavku

protože naděje v tvém dívčím pohledu
ačkoliv zarostlá únavou a obavami
ještě neřekla poslední slovo

Zítra ještě můžeme vstávat

Zítra ještě můžeme
zahnat strach
ošetřit nemocné psy
zalít spanilé orchideje
rostoucí zmarem
(ostatně jako vše živé)

Zítra ještě můžeme popřát slunci
dobré a modré ráno
a pozapomenout kudy vedly
cesty nespavosti

Všechny tvé jurodivé vidiny
nakonec vždycky
zhltla touha po řádu

Jenomže dnes už se tomu nedivím

Dnes už nepochybuji
že dobré je opřít se
o něco hodně pevného

O něco zakořeněného

O něco vlastního i společného zároveň

O něco nezrušitelného

O něco v sobě a v tobě a v nich

O něco
- za něco

Platíme vůlí balancující na špičkách
a sny které nelze dospat

Platíme nedospělou životaschopností
a hravostí zamčenou na tisíc západů
v lakované skřínce po prababičce

Gesta i hry přerušené na půl století
hry naše i budoucích

Nesu ti čerstvý koláč a nezralé maliny
hořkosladkém nálevu nepaměti
a naši někdejší fotku - vzpomínáš ještě?

Upracovaná drsná ruka
podaná na rozloučenou
a vzájemné ujištění
že budoucnost je přece
dosud
před námi

Pohledem pohladím mříž
milosrdně chránící tvůj domov
před zradami a loupežemi
než se zas ztratím
v mlze každodennosti

My dvě už nejspíš
lidstvo nezachráníme...

AŽ JÁ BUDU VELKÁ

Až já budu velká
uplatím vládu
a koupím si pořádný kus
oblohy

A na tom mém kusu oblohy
nebudou žádné rakety
žádná letadla s bombami

ani družice
které by nás mohly pozorovat
při milování

Na mém kusu oblohy
budou jen hvězdy slunce a měsíc
a také andělé na žebříku
opřeném o Zemi

DOPISY

Na kapky deště
na vodopád
na kamínek z moře
na bílou čepici velehory
na pavučinu
na kotevní lano
na letovou dráhu ptáků
na zápraží našeho domu

na štěbot konipáska
na troubení polnic
na ukolébavku
na jekot záchranky
na šumění větru
na houkání parníku
na tikot budíku
na hlahol zvonů

píšu ti dopisy
abys porozuměl ...

NIC SAMOZŘEJMÉHO

Když na tvé okno usedne pták
zanech všeho a začni zpívat

Když motýl uvízne v pavučině
zanech všeho a pomoz mu z pout

Když se před tebou objeví hora
zanech všeho a najdi stezku vzhůru

Buď pozorný k takovým znamením
Příležitost k životu není nic samozřejmého!

Epištola čtenářům

Milí čtenáři,

začteme-li se do poetické knížky Delicie Nerkové DRUHÉ DĚTSTVÍ, připomenou se nám tím cenné hodnoty - moudrost a lidskost. Obojí je dobré získat už v dětství a nenechat si je ukrást ani ve zralém věku. To, co jsme nenabýli jako děti, pracně hledáme - anebo také ne - jako starci. Delicie Nerková, ač není stařena, zdá se, že dostala, našla a nepoztrácela. Možná i proto může dál hledat. Tolik času snad ještě zbývá ...

Něco je možné postupně získávat až do zralého věku. Třeba lásku, naději a víru. Delicie Nerková mnohé obdržela i rozdala, něco nechala uplynout po vodě s tím, že to, co je důležité a očím neviditelné, se po čase zas vrátí. V prošlé životní dekádě se básnířce kromě jiného přihodila vnoučata, která jí umožňují návrat k vidinám vlastního dětství jakoby v krasohledu inspirace.

Obrysy a tvary nemusí být pokaždé bezchybné, ale vždy jsou pestré, zajímavé a probouzejí dnes již vyžralou fantazii. Delicie osedlala fantazii jako spolehlivého a moudrého koně, na kterém se svobodně projíždí anebo uhání krajinou poezie.

Kde se vzala ta moudrost? Již samotné motto sbírky citované z Knihy apokryfů dává tušit, kde je část její literární inspirace i duchovní zdroje. Autorka se otevřeně hlásí nejen k pramenům židokřesťanské kultury, ale i k hlasům především české poezie, kterým rozumí a s kterými častokrát i souzní. Cílem poezie Delicie Nerkové není „přetáhnout na víru“. Cílem je co nejpřesněji podat zprávu o důležitých životních tématech, a to osobních i společenských a duchovních. Užívá k tomu slovník košatý a rozvětvený jako urostlá lípa, ale slovíčky šetří a nad každým váhá. Básně ačkoliv jazykově bohaté, chtělo by se říct metaforami pikantně kořeněné, předávají čtenářům mnohé objevy civilně, bez sladkých kudrlinek i okázalých jinotajů. Pojdme jimi listovat:

Krátké básně Polnička, Bystřina, Chléb, Písnička a třeba i Hnůj jsou právě ty inspirace, které se z reálií z dětství přeměnily zráním v hodnoty, na které si Delicie potrpí. I obtížný Prach, který „(...) /zalepuje oči nos i ústa//“ má do života co mluvit a také mluví, ať se to líbí nebo ne. Když chceme vnímat život nebo poezii, nejde to bez toho, že budeme mít navzdory prachu otevřené oči a někdy i ústa - třeba proto, aby vydala slova.

Kdo má dar slova, dostal mocný prostředek k obdarování druhých. Čím je ale obdaruje? Dobro poznáme po jeho ovoci. Delicie Nerková jde pro slova k prameni čistému. Má ráda jasno a řád. I my si můžeme udělat

úklid šuplíků a přihrádek duše, které jsme naplnili všelijakým harampádím - protože „(...) nepořádek vříská k nesnesení// Musím se posadit na modrý polštář/(...)/uklízet stránky knih/ verše a myšlenky/ jednu po druhé/ do přihrádek duše//“, napovídá Delicie.

Básnířka vnímá život v několika časových pásmech a životních rolích. Plynule se pohybuje v minulosti, přítomnosti i budoucnosti. Nežije sice své vlastní dětství, dokonce ani fyzické mládí, může však obojí aktuálně procítit, spojí-li v podnětných asociacích vzpomínku s fantazií nebo s reálnými zážitky svých dětí, vnoučat, přátel a dalších lásek. Báseň Piškot nám o proměně rolí mnohé vypovídá srovnáním: „Já však nebyla / ani trochu vděčná/ Taková obyčejná věc/Piškot!/(...) /Je předvečer Svátku dětí/Poprvé peču piškot pro svou vnučku//“.

Podobně, už jako dospělec, se vrací k pocitům vyvolaným osobností tajně milovaného Pana učitele. Jen ten učitel je dnes už asi někdo jiný než ten ze školních let. Anebo ne? Vždyť na některé učitele se nezapomíná! „Jak chladivý šátek na čele/když prázdná hlava puká/ je tvé vyučování// Moudrosti i slova bláznivá/ dovedně navlékáš do růžence snů...“

Studentskému věku a jeho prožitkům popřeje vzpomínku i v básni Květované šaty: „Nikdy jsem je neměla ráda/ ty květované šaty/Chtěla jsem vonět květinami/ale tištěné na látce/voněly jen/mým patnáctiletým podpažím...“ Později jako již probuzená žena vnímá další vůně, tentokrát patřící muži: „Květy jak tvá/ voda po holení/ /Na léto myslím/...“ v básni Levandule. Zato Dílo milosti vystihuje jistý výčet nedodělků, avšak počítá s milým, který „... sklenul ke mně duhu/místo mostu/neboť poznal/že ho hledám//“.

Příroda - ať již ve své dokonalosti nebo bezradnosti vůči lidské svévůli také nechybí. Je nejen inspirací, ale i symbolem (básně Kaštan, Pálava, Červen). Je to na rozdíl od vztahových hodnot fenomén relativně hmatatelný, nicméně u Delicie Nerkové má i přátelství tvar, kterého se lze dotýkat nebo k němu přivonět (Darovaná vůně).

Osobně jsem si oblíbila báseň Proměny, která na mne působí až orientální filozofií opěvující viditelnost a zároveň neuchopitelnost bytí - proto si ji pozorně několikrát čtu celou. Je zrcadlová, dá se číst popředu i pozpátku: „V listí jsem podzim/V mlze nový příběh/ ...“

Pozorně sleduje mnohá znamení na cestě od dětství ke stáří, ale ne všem znamením věří a ne všechna si přisvojuje. Když občas utrousí moudrou radu, činí tak laskavě a nenásilně, jak je na to zvyklá z civilního povolání psychoterapeutky. V básni Nic samozřejměho zrovna taková rada je - nejvýstižněji v prvním a posledním sdělení: „Když na tvé okno usedne pták/zanech všeho a začni zpívat“ (...) „Buď pozorný k takovým znamením/ Příležitost k životu není nic samozřejměho//.“

„Až já budu velká, uplatím vládu a koupím si pořádný kus oblohy,“ přemítá krásně dětsky autorka. Jenže konečné jsou naše dny. Zatím si nedovedeme představit, kam jednou půjde básník. Tuto nadrealitu popisuje přímo nádherně: „Přeji si, aby mne vdechla rozkvetlá magnólie ve staré zahradě rodného domu.“ Co nebo kdo je ta "magnólie" a komu patří zmíněný dům? To jsou také důležitá znamení. Je-li modlitba rozhovor s Bohem, pak je báseň realistickým obrazem rozhovoru. V básnických sbírkách Delicie Nerkové podobných obrazů najdeme bezpočet.

Jako se Delicie Nerková vrací sbírkou Druhé dětství do svého prvního dětství, měli bychom se i my, čtenáři, navracet k básním, které se nám nabízejí. Vždyť návrat k básni je tolik podobný návratu stěhovavých ptáků ...

Radana Šatánková
Frýdek Místek 2010

DOSUD VYDANÉ

TE DEUM (1991) JÓBOVA ZPOVĚĎ / ZPRÁVA O MRTVÝCH (2001)
ANDĚLSKÉ ZVONĚNÍ (2003)
PRAVDY A POCITY/SEDMÝ DEN (2006)
KLAUNI A ŠAŠCI (2006)
POD FÍKOVNÍKEM (2007)
DARMOJEDI (próza 2000-2007)
HLEDAČI POKLADŮ (2008)
PRŮNIKY (2009)

TIRÁŽ

DRUHÉ DĚTSTVÍ

Copyright: Delicie Nerková

Obálka: Pavla Vaňková

Grafická úprava: Karolína Vaňková

Vydáno vlastním nákladem

Praha 2011

Tisk: ECM Praha 1, Ječná 19

